

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: D. D.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14.6.2017

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze

- dne 23.3.2017 č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod a uvedené rozhodnutí ČSSZ ze dne 23.3.2017 bylo potvrzeno.
2. Žalobce uvedl, že od roku 1981 až do roku 1999 vždy pracoval v nějakém rizikovém prostředí a vykonával těžkou manuální práci. V následujícím období postupně a dnes zvláště razantně pociťuje zdravotní obtíže vyplývající z kumulace jednotlivých onemocnění. Zdravotní obtíže jsou v příčinné souvislosti s tím, jak dlouho na jednotlivých pracovištích vykonával práci, která jej v následných letech invalidizovala. Vyslovil názor, že posudkoví lékaři činili jednotlivé odborné závěry s opatrností, ne-li alibismem. Tázal se, kde je ochrana lidí v minulosti těžce pracujících, kdo je zaměstná. Byl-li by zdravý, práci by se nevyhýbal. Jeho zdravotní problémy jsou přehlíženy.
 3. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce PK MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věci důchodového pojištění.
 4. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 23.3.2017 č. j. X byla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění), zamítnuta. Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 15.3.2017 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 5 %. Podle posudku o invaliditě ze dne 15.3.2017 posuzující lékařka MUDr. S. uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII., oddíl E, položce 1a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 5 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Od posledního posouzení zdravotního stavu v listopadu 2016 nedošlo k jeho podstatným změnám. Algie přetrvávají – páteř, ramena, kotníky, lokty, provedeny laboratorní revmatologické testy – negativní, provedeno sono kyčlí – bez hydropsů, RTG LS páteře bez změn oproti únoru 2016, ganglion dorza levé ruky neoperován, pouze sledován. Posuzující lékařka hodnotila nadále jako minimální funkční páteřní postižení, s občasnými blokádami, s přechodným omezením pohyblivosti páteře, svalové dysbalance, bez projevů kořenového dráždění.
 5. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku o invaliditě ze dne 7.6.2017, v němž lékař LPS ČSSZ učinil závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je plurisegmentální VAS na podkladě počínajících degenerativních změn. Ostatní onemocnění v posudku uvedená jsou posudkově přibližně stejně málo významné. K datu vydání posudku se zdravotní stav výrazně nezměnil a je možné jej považovat za stabilizovaný na stávající úrovni. Zdravotní stav odpovídá položce 1a), kapitole XIII., oddíl E a neodpovídá položce vyšší 1b), nelze charakterizovat jako lehké funkční postižení dle dikce položky. Míru poklesu pracovní schopnosti lékař stanovil na 5 % a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšil tuto hodnotu o 10 % na celkových 15 %.

6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 11.1.2018, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 14.6.2017 žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, diagnostický souhrn, zjištění z lékařských nálezů včetně těch, které žalobce předložil při jednání posudkové komise. V posudkovém zhodnocení se konstatuje, že u žalobce se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav – bolestivý syndrom více úseků páteře při degenerativních změnách. Nyní je prokázáno omezení pohyblivosti bederní oblasti cca o ½, bez projevů kořenového dráždění, bez svalové dysbalance. Uváděná bolestivost ramenních kloubů i hlezenních kloubů je bez významnějšího omezení jejich funkce. Vyšetřením na oddělení pracovního a preventivního lékařství FN Ostrava, postižení zdraví prací nebylo u žalobce prokázáno. Další odborná vyšetření zejména ortopedické, v revmatologické ambulanci prokázala minimální funkční omezení páteře a kloubů končetin. PK MPSV učinila závěr, že zdravotní postižení žalobce je uvedeno v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, v kapitole XIII., oddílu E, položka 1a) s mírou poklesu pracovní schopnosti o 5 %. Vzhledem k dosavadnímu pracovnímu zařazení v dělnických profesích, věku a schopnosti rekvalifikace zvýšila hodnocení o 10 % na celkových 15 %. Dále uvedla, že žalobce je schopen práce bez nadměrného zatěžování nosného a pohybového aparátu, bez delší práce ve vynucené poloze, práce mimo dlouhodobé působení chladu a vlhka. K námitkám žalobce posudková komise uvedla, že odborní lékaři zejména ortoped, revmatolog i praktický lékař na základě svého vyšetření popisují jednotlivá onemocnění, zejména bolestivý syndrom krční, hrudní i bederní páteře a bolestivost kyčelních, kolenních i hlezenních kloubů, ale jen s minimálním omezením jejich hybnosti a funkce. Vyšetření na pracovišti zaměřeném na zjišťování nemocí z povolání neprokázalo onemocnění způsobené těžkou prací nebo prací v riziku. Předsedkyní posudkové komise byla MUDr. Z. K., dalším lékařem byl MUDr. R. Š. s odborností ortopedie.
7. Žalobce u jednání soudu přednesl výhrady k výše uvedenému posudku PK MPSV, hodnocení je dle jeho názoru nesprávné, neslučuje se s jeho zdravotním stavem. Pokles pracovní schopnosti o 5 % v 55 letech věku je neadekvátní. Poukázal na to, že v předchozím řízení o žádosti o invalidní důchod, posuzující lékaři shodně dospěli k závěru o poklesu pracovní schopnosti v rozsahu 20 %, jeho zdravotní stav se nezměnil, je chronický, nelepší se, je nepříznivý již 20 let. Pro obtíže a bolest není schopen vykonávat běžné činnosti, v současné době jej omezuje i při oblékání. Stále je v pracovní neschopnosti.
8. Na návrh žalobce s ohledem na přednesené námitky, soud vyžádal srovnávací posudek od PK MPSV ČR v Českých Budějovicích.
9. Ze srovnávacího posudku PK MPSV ČR v Českých Budějovicích ze dne 25.4.2018 bylo zjištěno, že předsedou komise byl MUDr. J. P., CSc., dalším lékařem byl MUDr. R. S. s odborností odborný neurolog. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, diagnostický souhrn, zjištění z lékařských nálezů včetně zjištění z vyšetření žalobce v posudkové komisi odborným neurologem MUDr. S. V posudku se konstatuje, že zjištěný klinický nález a zjištěné změny na RTG i CT

páteři odpovídají lehkému funkčnímu postižení, tj. kritériím kap. XIII., oddíl E, položka 1b). U žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Jeho rozhodující příčinou byl v době napadeného rozhodnutí dne 14.6.2017 plurisegmentální chronický vertebrogenní algický syndrom na podkladě počínajících degenerativních změn. Ostatní komorbidita, uvedená v diagnostickém souhrnu včetně artrotických změn velkých kloubů výrazným způsobem neomezuje aktivní hybnost a nemá podstatný vliv na pracovní schopnost žalobce. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odpovídala v době rozhodné pro posouzení zdravotnímu postižení uvedenému v kap. XIII., oddíl E, položka 1b) vyhl. č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila posudková komise v rozmezí 10 – 20 % na 20% a uvedla, že horní hranici procentní míry poklesu pracovní schopnosti pro toto zdravotní postižení zvolila s přihlédnutím k tíži obtíží, komorbiditě a dělnické profesi žalobce. K datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

10. Krajský soud po provedeném řízení a dokazování vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti 15 %. Shodný pokles pracovní schopnosti byl zjištěn posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Ve srovnávacím posudku PK MPSV ČR v Českých Budějovicích posudková komise učinila závěr, že zjištěný klinický nález odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kap. XIII., oddíl E, položka 1b) vyhlášky č. 359/2009 Sb., tedy lehkému funkčnímu postižení a ze stanoveného rozmezí 10 – 20 % určila míru poklesu pracovní schopnosti s přihlédnutím k tíži obtíží, komorbiditě a dělnické profesi žalobce na 20 %. Ve srovnávacím posudku posudková komise řádně vysvětlila, proč se v případě žalobce nejedná o stav odpovídající položce 1a), oddílu E, kapitoly XIII., přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nýbrž že se jedná o lehké funkční postižení odpovídající položce 1b), oddílu E, kap. XIII. citované vyhlášky. Z posudků je zřejmé, že zdravotní stav žalobce byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotní dokumentace a s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím. Posudky se shodují ve stanovení zdravotního postižení, které je považováno za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tedy jde o zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity). Je třeba zdůraznit, že je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení (jako je tomu v posuzované věci), hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají. V tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 vyhl. č. 359/2009 Sb.). Dle názoru soudu posudky PK MPSV, které soud považuje za rozhodující důkazy, nárokům na úplnost a přesvědčivost dostaly. Posudkové komise vyšly z celé řady lékařských nálezů vztahujících se ke zdravotnímu stavu žalobce, jejichž rozhodné závěry citovaly. Na základě těchto zpráv posudkové komise MPSV určily rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu shodně a uzavřely, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce neodpovídá žádnému stupni invalidity. Zejména

pak závěry srovnávacího posudku se nejví zjevně nelogické či svévolné, naopak je soud hodnotí jako přesvědčivé a dostatečné pro přijatý závěr. Je třeba zdůraznit, že odborné posudkové závěry nepodléhají hodnocení soudu z hlediska jejich správnosti, neboť k tomu soudci nemají odborné lékařské znalosti. Soud neměl pochybnosti o objektivitě závěrů PK MPSV ČR v Českých Budějovicích, z něhož vycházel.

11. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Vzhledem k tomu, že u žalobce v takovém rozsahu pokles pracovní schopnosti prokázán nebyl, není možno jej považovat za invalidního i přes zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.
12. Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
13. O nákladech řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29.05.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně